

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδότησης : 108/2014
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄
Συνεδρίαση της 26^{ης} Μαρτίου 2014

Σύνθεση :

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος του Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια : Εμμανουέλα Πανοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος : Το υπ' αριθ. πρωτ. Δ10Α 1137847/5047/ ΕΞ 2013/9-9-2013 έγγραφο της Δ/σης Δημόσιας Περιουσίας/Τμήμα Α΄ της Γενικής Δ/σης Δημόσιας Περιουσίας και Εθνικών Κληροδοτημάτων της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών

Περίληψη Ερωτήματος: Εάν, σε περίπτωση ανάκλησης απόφασης παραχώρησης δημοσίου κτήματος, τυχόν αξίωση του προς ον η παραχώρηση Δήμου Ναυπλίου περί επιστροφής του καταβληθέντος τιμήματος έχει παραγραφεί ή μη και, σε περίπτωση μη παραγραφής, αν το επιστρεπτέο τίμημα θα είναι έντοκο ή άτοκο.

Επί του παραπάνω ερωτήματος το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I. Στο έγγραφο του ερωτήματος εκτίθενται τα εξής :« Με το υπ' αριθ.47448/12-11-1992 πωλητήριο του Υπουργείου Οικονομικών παραχωρήθηκε στο Δήμο Ναυπλίου το δημόσιο κτήμα με ΑΒΚ 499, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του α.ν. 1331/1949, με αποκλειστικό σκοπό την ανέγερση Συνεδριακού Κέντρου και με τους όρους: α) Την πραγματοποίηση του παραπάνω σκοπού εντός πενταετίας από την έκδοση του σχετικού παραχωρητηρίου β) Τη μη μεταβίβαση ου ως άνω ακινήτου σε τρίτους γ) Την καταβολή των δόσεων του τιμήματος μέσα στην οριζόμενη προθεσμία.

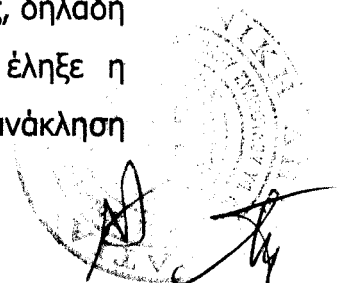
Η μη τήρηση των ως άνω όρων ή έστω του ενός επιφέρει την αυτοδίκαιη ανάκληση της παραχώρησης αυτής και η κυριότητα του ακινήτου επανέρχεται στο Δημόσιο.

Με την υπ' αριθ. 1035293/3138/Α0010/11-8-2003 απόφαση του Υπουργού και Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, και δεδομένου ότι οι υπόλοιποι όροι (β και γ) του πωλητηρίου εκπληρώθηκαν, κατόπιν αιτημάτων του Δήμου Ναυπλίου, παρατάθηκε μέχρι και την 12-11-2008, δηλαδή για 11 χρόνια από την ημερομηνία λήξης της αρχικής προθεσμίας της πενταετίας (12-11-1997), προκειμένου να ολοκληρωθεί το Συνεδριακό Κέντρο.

Ο Δήμος Ναυπλίου με την υπ' αριθ. 254/2008 απόφαση ζήτησε την παράταση για μία ακόμα πενταετία, δηλαδή μέχρι 12-11-2013, προκειμένου να ολοκληρωθεί το Συνεδριακό Κέντρο, πλην, όμως νέα απόφαση παράτασης δεν υπογράφηκε από τον Υπουργό Οικονομικών.

Τέλος, ο ως άνω Δήμος με την υπ' αριθ.277/2011 απόφαση επανήλθε και ζήτησε την τροποποίηση της ως άνω παραχώρησης ως προς το λόγο παραχώρησης, για την ανέγερση Δημαρχείου και όχι πλέον Συνεδριακού Κέντρου.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι από αποκλειστική υπαιτιότητα του Δήμου Ναυπλίου δεν εκπληρώθηκε ο ένας από τους όρους της παραχώρησης, δηλαδή η ανέγερση Συνεδριακού Κέντρου έως την 12-11-2008, οπότε έληξε η προθεσμία της παράτασης, με συνέπεια να επέρχεται αυτοδικαίως ανάκληση

της παραχώρησης και επαναφορά της κυριότητας του παραχωρηθέντος ακινήτου στο Δημόσιο.

Εξ αφορμής των ανωτέρω δεδομένων υποβλήθηκε το ερώτημα, το οποίο αναφέρεται στην αρχή της παρούσας».

II. ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Στη διάταξη του άρθρου 5 του ν. 1331/1949 (ΦΕΚ Α' 330), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ.5 του ν. 2512/1996 (Α' 123), ορίζονται τα εξής: *«Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών...δύνανται να παραχωρώνται ακίνητα του Δημοσίου προς Ιδρύματα και Οργανισμούς ή Σωματεία κοινής ωφελείας προς εκπλήρωσιν των ειδικών τούτων σκοπών».*

Η κατ' επίκληση της ανωτέρω διάταξης εκδιδόμενη απόφαση για την παραχώρηση δημοσίου κτήματος, ενόψει του σκοπού της, ο οποίος συνιστά σκοπό δημοσίου ενδιαφέροντος, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη και όχι πράξη διαχείρισης της ιδιωτικής περιουσίας του Δημοσίου.

2. Στο άρθρο 90 του ν. 2362/1995 ορίζεται ότι *«1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής. 2. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντος σ' αυτό χρηματικού ποσού παραγράφεται μετά τρία έτη από της καταβολής»* και στο άρθρο 91 του ίδιου νόμου ότι *«Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής...».*

3. Στο άρθρο 202 του ΑΚ ορίζεται ότι: *«Αν με τη δικαιοπραξία εξαρτήθηκε η ανατροπή των αποτελεσμάτων της από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο (αίρεση διαλυτική), μόλις συμβεί το γεγονός αυτό παύει η ενέργεια της δικαιοπραξίας και επανέρχεται αυτοδικαίως η προηγούμενη κατάσταση».*

Στο άρθρο 904 του ΑΚ ορίζεται ότι: «Όποιος έγινε πλουσιότερος χωρίς νόμιμη αιτία από την περιουσία ή με ζημία άλλου έχει υποχρέωση να αποδώσει την ωφέλεια. Η υποχρέωση αυτή γεννιέται ιδίως σε περίπτωση παροχής αχρεώστητης ή παροχής για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ή αιτία παράνομη ή ανήθικη. Με παροχή εξομοιώνεται και η συμβατική αναγνώριση ότι υπάρχει ή δεν υπάρχει χρέος».

Στο άρθρο 251 του ΑΚ ορίζεται ότι: « Η παραγραφή αρχίζει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της».

Στο άρθρο 908 του ΑΚ ορίζεται ότι: « Ο λήπτης οφείλει να αποδώσει το πράγμα που έλαβε ή το αντάλλαγμα που τυχόν έλαβε απ' αυτό. Οφείλει επίσης να αποδώσει και τους καρπούς που συνέλεξε καθώς και οτιδήποτε απέκτησε από το πράγμα».

Στο άρθρο 909 του ΑΚ ορίζεται ότι: «Η υποχρέωση για απόδοση κατά το προηγούμενο άρθρο αποσβήνεται, εφόσον ο λήπτης δεν είναι πια πλουσιότερος κατά το χρόνο της επίδοσης της αγωγής».

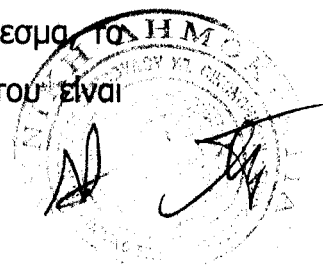
Στο άρθρο 910 του ΑΚ ότι: «Από την επίδοση της αγωγής ο λήπτης ευθύνεται κατά τις γενικές διατάξεις των άρθρων 346 και 348».

Στο άρθρο 912 του ΑΚ ότι: « Σε περίπτωση απαίτησης για αιτία που δεν επακολούθησε ή έληξε ο λήπτης, αφότου όφειλε να προβλέψει την αναζήτηση, ευθύνεται για ό,τι έλαβε σαν να είχε επιδοθεί η αγωγή. Ο λήπτης έχει την υποχρέωση να αποδώσει καρπούς μόνο αφότου μάθει ότι η αιτία δεν επακολούθησε ή έληξε».

III. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Όρος είναι πρόσθετος ορισμός με τον οποίο η διοικητική αρχή εκδίδει προς όφελος του ιδιώτη συγκεκριμένη πράξη, υποχρεώνοντάς τον ταυτόχρονα να τηρήσει ορισμένες υποχρεώσεις που μπορούν να συνίστανται σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή, η μη εκτέλεση του οποίου οδηγεί σε ανάκληση της πράξης, συχνή δε είναι η περίπτωση κατά την οποία ο όρος συνδυάζεται με προθεσμία.

Ο όρος χρησιμοποιείται προκειμένου να επιτευχθεί ένα αποτέλεσμα, το οποίο αφενός μεν κείται στην εξουσία του ιδιώτη και ως εκ τούτου είναι

κατ' εξοχήν εξουσιαστικός πρόσθετος ορισμός, αφετέρου δε έπεται χρονικά της διοικητικής πράξης και την συμπληρώνει.

Όταν ο όρος αποσκοπεί να εξασφαλίσει τη διατήρηση των νομίμων προϋποθέσεων έκδοσής της, αποτελεί σχεδόν αναπόσπαστο τμήμα αυτής και η εκτέλεσή του αποτελεί προϋπόθεση της ύπαρξής της, με αποτέλεσμα να ανατρέπεται η πράξη, όταν ο όρος δεν εκτελείται. Ανατροπή της πράξης χωρεί κατά τη νομολογία και στην περίπτωση που παρέλθει άπρακτη μία προθεσμία ή δεν εκπληρωθεί μία αίρεση και μάλιστα όταν αυτοί οι δύο πρόσθετοι ορισμοί ενέχουν την επιβολή υποχρέωσης, όταν δηλαδή συνδυάζονται έμμεσα με όρο. Γίνεται δε δεκτό ότι όταν η ανατροπή στηρίζεται σε όρο που δεν εκπληρώθηκε, δεν ισχύουν οι αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ιδιώτη και της τήρησης του εύλογου χρόνου (ΝΣΚ 147/1998, 538/2000).

2. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 202 Α.Κ., διαλυτική αίρεση είναι η στη δικαιοπραξία παρεμβαλλόμενη προσθήκη με την οποία η ανατροπή των αποτελεσμάτων της εξαρτάται από γεγονός μελλοντικό και αβέβαιο, ενώ με την πλήρωσή της ανατρέπονται τα ήδη επελθόντα αποτελέσματα της δικαιοπραξίας και επανέρχεται η προηγούμενη κατάσταση.

Επομένως, στην παραχώρηση με αντικείμενο τη μεταβίβαση κυριότητας ακινήτου, συνιστά διαλυτική αίρεση και ο όρος που διαλαμβάνεται σ' αυτή ότι η μη τήρηση έστω ενός όρου επιφέρει την αυτοδίκαιη ανατροπή της παραχώρησης και η κυριότητα του ακινήτου επανέρχεται στο Δημόσιο. Η πλήρωση της αίρεσης αυτής καταλαμβάνει τόσο την εμπράγματη (άρθρο 1033ΑΚ) όσο και την ενοχική δικαιοπραξία, επιφέρει την ανατροπή της πώλησης και την αυτοδίκαιη επάνοδο της κυριότητας στο Δημόσιο, το οποίο μπορεί να διεκδικήσει το παραχωρηθέν ακίνητο, χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε άλλη ενέργεια εκ μέρους του(πρβλ. ΑΠ 1219/2006, 1470/2005, 637/2003, 1017/1989 κ.α.), ενώ η πράξη που εκδίδεται για την αυτοδίκαιη ανατροπή της παραχώρησης έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα (ΣΤΕ 1592/1987, Γνμ Ολ. ΝΣΚ 94/2000 και 95/2000, ΝΣΚ 619/2000).

Με τις παραπάνω προϋποθέσεις είναι δυνατή και η ανάκληση παραχωρητηρίων ή πωλητηρίων δημοσίων κτημάτων, ακόμη και αν έγινε μεταγραφή και καταβλήθηκε το τίμημα, το οποίο πρέπει να επιστραφεί (βλ.

Επαμ. Σπηλιωτόπουλο, ο.π. παρ. 178, σελ. 191, ΣΤΕ 2430/1993, 2341/1987, 1184/1984 κ.α. ΟΛΝΣΚ 94 και 95/2000).

3. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η παραχώρηση με το υπ' αριθ. 47448/12.11.1992 πωλητήριο του Υπουργείου Οικονομικών προς τον Δήμο Ναυπλίου, του δημοσίου κτήματος ΑΒΚ 499, συνολικής έκτασης 4.352,14 τ.μ. έγινε ύστερα από την 50/8-5-1992 απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του α.ν. 1331/1949 και δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ76/15-5-1992 τ.Α'. Η παραχώρηση αυτή έγινε αντί τιμήματος 76.223.380 δραχμών, που ορίστηκε να καταβληθεί σε 4 ετήσιες δόσεις ατόκως, με αποκλειστικό σκοπό την ανέγερση πάνω στο ακίνητο Συνεδριακού Κέντρου και με τους όρους: α) Την πραγματοποίηση του παραπάνω σκοπού εντός πενταετίας από την έκδοση του σχετικού παραχωρητηρίου β) Τη μη μεταβίβαση του ως άνω ακινήτου σε τρίτους γ) Την καταβολή των δόσεων του τιμήματος μέσα στην οριζόμενη προθεσμία.

Συγχρόνως τέθηκε ως διαλυτική αίρεση ότι η μη τήρηση των ως άνω όρων ή έστω του ενός επιφέρει την αυτοδίκαιη ανατροπή της παραχώρησης αυτής και την επάνοδο της κυριότητας του ακινήτου στο Δημόσιο .

Κάθε μία από τις ανωτέρω διαλυτικές αιρέσεις έχει τεθεί διαζευκτικά. Σε περίπτωση συνεπώς πλήρωσης μίας από αυτές επέρχεται ως συνέπεια η αυτοδίκαιη ανατροπή της παραχώρησης και η επάνοδος της κυριότητας στο Δημόσιο, η δε ανακλητική πράξη έχει διαπιστωτικό μόνο χαρακτήρα.

4. Από το διδόμενο από την υπηρεσία ιστορικό προκύπτει ότι ο σκοπός της παραχώρησης δεν πραγματοποιήθηκε ούτε εντός της πενταετίας από την έκδοση του σχετικού παραχωρητηρίου ούτε εντός της πενταετίας από την παράταση της σχετικής προθεσμίας, ανεξάρτητα από τη νομιμότητα της τελευταίας, ενώ ο Δήμος Ναυπλίου με συνεχή αιτήματα επιχειρούσε να παρατείνει την παραχώρηση, ζητώντας τη μεταβολή του σκοπού της.

Συνεπώς η διαλυτική αίρεση που είχε τεθεί στην πράξη της παραχώρησης, δηλαδή της μη πραγματοποίησης του σκοπού για τον οποίο παραχωρήθηκε το ακίνητο στο Δήμο Ναυπλίου, εντός της καθορισμένης προθεσμίας, πληρώθηκε την 12-11-2008, οπότε έληξε η προθεσμία της παράτασης και το γεγονός αυτό συνεπάγεται την αυτοδίκαιη ανατροπή της

παραχώρησης και την επάνοδο αυτοδικαίως της κυριότητας του παραχωρηθέντος ακινήτου στο Δημόσιο. Σε κάθε περίπτωση και για λόγους ασφάλειας δικαίου λόγω του μακρού χρόνου που έχει παρέλθει από το υπ' αριθ. 47448/1992 πωλητήριο, απαιτείται να εκδοθεί διαπιστωτική πράξη της επελθούσας ανατροπής της παραχώρησης του ακινήτου.

5. Σε περίπτωση ανατροπής της παραχώρησης ή του πωλητηρίου δημοσίου κτήματος, για το οποίο καταβλήθηκε τίμημα, αυτό πρέπει να επιστραφεί, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 904 επ. του Α.Κ., που ορίζουν σχετικά με την απόδοση του αδικαιολόγητου πλουτισμού και εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, στην οποία ο σκοπός της παραχώρησης του ακινήτου δεν πραγματοποιήθηκε, δηλαδή καταβλήθηκε τίμημα για την αγορά ακινήτου, το οποίο επανέρχεται στην κυριότητα του Δημοσίου, λόγω πλήρωσης της διαλυτικής αίρεσης με την επέλευση του μελλοντικού και αβέβαιου γεγονότος, από το οποίο εξαρτήθηκαν τα αποτελέσματα της δικαιοπραξίας.

Ως εκ τούτου, με την πλήρωση της αίρεσης ανατρέπονται τα αποτελέσματα της δικαιοπραξίας και επανέρχεται η προηγούμενη κατάσταση. Επομένως, στη σύμβαση με αντικείμενο τη μεταβίβαση κυριότητας ακινήτου πράγματος, η επάνοδος της κυριότητας στον προηγούμενο κύριο επέρχεται χωρίς τη συνδρομή της κατά τη διάταξη του άρθρου 1033 Α.Κ συμφωνίας και παράδοσης της νομής (Α.Π 418/1973 ΝοΒ 21. 1306). Τα τυχόν καταβληθέντα σε εκτέλεση της δικαιοπραξίας αναζητούνται βάσει των διατάξεων των άρθρων 904 επ. Α.Κ, λόγω λήξης της αιτίας αυτής της παροχής(ΑΠ 848/2008, 1017/1988). Ο γενικός κανόνας του άρθρου 904 του ΑΚ έχει εφαρμογή και στο Δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αφού υπέρ αυτών δεν καθιερώνεται εξαίρεση με τη διάταξη αυτή ή με άλλη (ΑΠ 1930/1988 ΝοΒ 37,741, ΑΠ 34/1988 ΕλλΔνη 29,1587, ΕφΑθ 6063/2001 ΕλλΔνη 43,242).

6. Για το ζήτημα της παραγραφής της αξίωσης για επιστροφή του τιμήματος που καταβλήθηκε για την παραχώρηση του ακινήτου από το Δήμο Ναυπλίου πρέπει να ληφθούν τα ακόλουθα:

Από τις διατάξεις των άρθρων 90 παρ.1 και 91 του ν.2362/1995 προκύπτει ότι παραγράφεται υπέρ του Δημοσίου κάθε ενοχικό χρέος τούτου

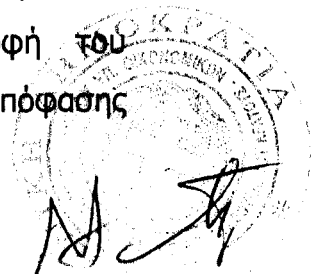
μετά παρέλευση πέντε ετών αφότου γεννήθηκε η σχετική αξίωση και είναι νομικώς δυνατή η δικαστική επιδίωξή της, κατά τον κανόνα του άρθρου 251 ΑΚ ο οποίος έχει γενική εφαρμογή.

Στην περίπτωση του αδικαιολόγητου πλουτισμού για αιτία που έληξε, όπως είναι και η συγκεκριμένη περίπτωση της επιγενόμενης ανατροπής της αρχικής νόμιμης αιτίας της περιουσιακής παροχής, η γέννηση της αξίωσης για επιστροφή του τμήματος συμπίπτει με την ανατροπή και εξαφάνιση της αρχικής νόμιμης αιτίας. Ειδικά επί αυτοδίκαιης ανατροπής της παραχώρησης δημόσιας έκτασης με αντάλλαγμα, λόγω πλήρωσης της τεθείσας στην παραχώρηση διαλυτικής αίρεσης, η αξίωση από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό για το τίμημα που καταβλήθηκε γεννιέται αμέσως μόλις ανατραπεί η παραχώρηση και η γενόμενη μετάθεση της κυριότητας προς τον παραχωρησιούχο(πρβλ. Γνωμ. ΝΣΚ 412/1989).

Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η αξίωση του Δήμου Ναυπλίου για επιστροφή του τιμήματος που στηρίζεται στον αδικαιολόγητο πλουτισμό και απευθύνεται κατά του Δημοσίου, υπάγεται στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ.1 του ν. 2362/1995, ο χρόνος της οποίας αρχίζει να τρέχει από τότε που γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξή της. Η αξίωση αυτή γεννήθηκε από τις 12-11-2008, οπότε έληξε κατά τα ανωτέρω η προθεσμία της παράτασης, χωρίς να πραγματοποιηθεί ο σκοπός της παραχώρησης, πληρώθηκε η τεθείσα διαλυτική αίρεση και επανήλθε η κυριότητα του ακινήτου στο Δημόσιο, έκτοτε δε ήταν δυνατή και η δικαστική επιδίωξή της.

Με βάση τα ανωτέρω η αξίωση του προς ον η παραχώρηση Δήμου Ναυπλίου για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος έχει παραγραφεί και για το λόγο αυτό παρέλκει η απάντηση στο ερώτημα σχετικά με την έντοκη ή μη επιστροφή του τιμήματος.

IV. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, το Α' Τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδοτεί ομόφωνα ότι η αξίωση του Δήμου Ναυπλίου για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος, λόγω αυτοδίκαιης ανατροπής της απόφασης

παραχώρησης δημοσίου κτήματος, έχει υποκύψει στην πενταετή παραγραφή του άρθρου 90 παρ.1 του ν. 2362/1995.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 3 - 4 -2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΕΣΣΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΑ Ν. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΑΡΕΔΡΟΣ Ν.Σ.Κ.